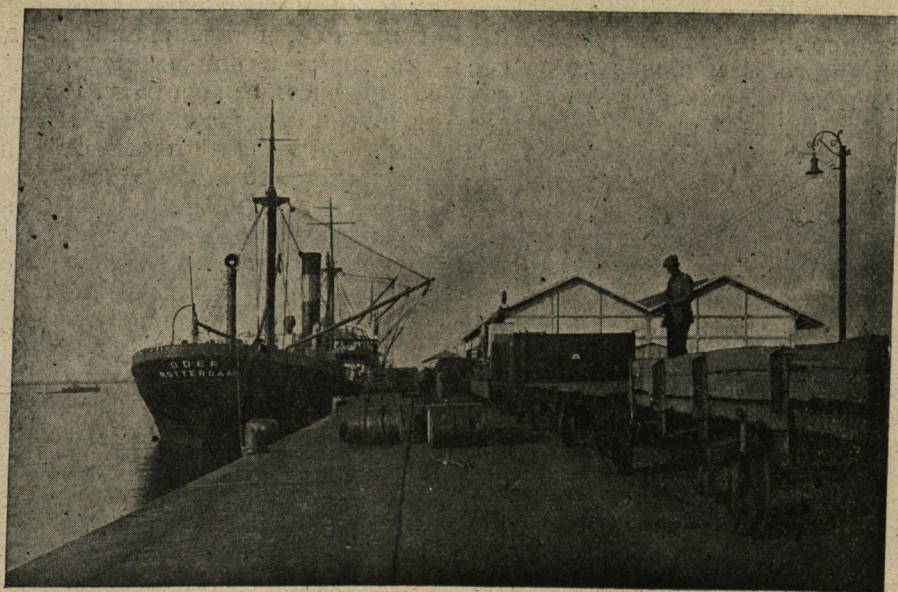

шенията между българското параходно дружество и държавата, субсидиите се плащат за пропжтувана миля, както следва: за крайбрежната линия по 4.50 лв. зл. на миля, за 16,800 пропжтувани мили минимумъ презъ годината, а за ония пропжтувани въ повече субсидията се намалява съ 20%; за цариградската линия по 4.50 зл. лева на миля за 16,290 пропжтувани мили годишно, а за пропжтуваните въ повече субсидията се намалява съ 25%; за архипелагската линия (до Солунъ и Пирея) субсидията е 6.75 зл. лева на миля за 31,356 пропжтувани мили презъ годината, а за пропжтувания въ повече субсидията се намалява съ 20%; за египетската линия (Александрия и Сирийския брѣгъ) се плаща по 7.50 зл. лева на миля до 26,220 пропжтувани мили максимумъ, а за пропжтуваните въ повече субсидията се намалява съ 15%. Срещу тѣзи субсидии дружеството се задължава да подържа по опредѣлени разписания редовни рейси, съ задължението да пренася мѣстните стоки до близките пазари по умѣрени и одобрени отъ правителството навла. Благодарение на това редовно съобщение, което съставлява нѣщо като продължение на желѣзнопътното ни съобщение но извънъ територията на царството. България успѣ да развие външната си търговия по море и да запази, до

колкото това бѣше по силите ѝ, пазарите си на изтокъ. Съ своята малка флота—тя се състои отъ 6 кораби съ обща товароспособностъ около 10,000 тона, Българското параходно дружество върши полезна работа, понеже само благодарение на него ние имаме редовни съобщения съ пазарите на близкия изтокъ. Нашите черноморски пристанища сж отстранени и сравнително малко посещавани, поради което, ако не е българското параходно дружество, износътъ ни презъ Черно море би билъ изложенъ на колебания, а особно на колебания въ навлата, каквито се явяватъ навсѣкжде гдето нѣма уредена редовна превозна служба. Излишно е да се напомни, че българското параходно дружество, което подържа връзка съ пазарите на близкия изтокъ, обслужва главно на износа ни, като съ своите редовни рейси изнася 15—18% отъ цѣлия ни износъ по Черно море, а само около 3—5% отъ вноса.

За да се има една идея за жертвите, които държавата прави за насърдението на родното корабоплаване щепомнимъ, че отъ влизането въ сила на договора съ дружеството до края на 1928 год., т. е. въ продължение на 7 години държавата е заплатила общо 88,488,357 л. субсидии, една значителна сума и която съ развитието на корабоплаването ще порастне още повече. А това се пред-

Варненско пристанище